

ע"פ 39618/12/13 - אסעד קסואני, המערער נגד מדינת ישראל, המשיבה

בתי משפט

ע"פ 39618-12-13
27 פברואר 2014

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: אסעד קסואני

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

**ערעור על גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון) מיום
4.11.2014 בת"פ 597/12.**

1. המערער הורשע, על פי הודאתו, באי ציות לצו בית משפט, עבירה לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965, ונגזר עליו תשלום קנס בסך 71,000 ₪ או 300 ימי מאסר תמורתו, ומאסר על תנאי.

על פי עובדות כתב האיטום המתוקן, ביום 30.11.2003 נגזר דינו של המערער בת"פ 3165/99, ובגזר הדין נצטווה, בין היתר, להתאים את הבניה להיתר, לרבות באמצעות הריסה, לא יאוחר מיום 1.7.2005. ביום 8.2.11 נדחה מועד ביצוע הצו עד ליום 30.6.2011. הנאשם לא קיים את צו בית המשפט עד ליום 4.8.11.

2. סכום הקנס שנגזר על המערער, כאמור 71,000 ₪, כולל את הקנס המקסימאלי הקבוע בחוק בסך 29,200 ₪ ובנוסף קנס יומי.

בית המשפט קמא נימק את גזר הדין בחומרת העבירה, בכך שהמערער הפר פעם אחר פעם צווים של בית המשפט ואף המשיך לעשות שימוש במבנה שבנה באופן בלתי חוקי, ביחסו של המערער כלפי שלטון החוק והסדר הציבורי, כפי שבא לידי ביטוי בהתעלמות מצו המורה לו להרוס את הבנייה הבלתי חוקית, בהיקף הבנייה הבלתי חוקית - מבנה של 5 קומות בגודל 1,335 מ"ר, בכך שמדובר במבנה שנבנה בשנת 1999 ללא היתר, וממשיך ומתקיים לעיני כל. כן צויין כי המערער משכיר יחידות דיור במבנה, דבר שהניב לו רווח כלכלי ניכר.

3. הטענה המרכזית שהועלתה בהודעת הערעור הייתה שבית המשפט לא היה מוסמך להטיל על המערער את הקנס המקסימאלי וקנס יומי, אלא רק אחד מהשניים. **מטענה זו חזר בו המערער בדיון בערעור.**

עמוד 1

טענה חלופית נגעה לגובה הקנס. לטענת ב"כ המערער, בסעיף האחרון (סעיף 10) של הודעת הערעור, הקנס שנגזר על המערער חריג באופן ניכר ממדיניות הענישה המקובלת. בטענה זו התמקדו טיעוניו של ב"כ המערער בדיון בערעור. נטען כי תקופת ההפרה של צו ההריסה הייתה קצרה מאוד, סך הכל 35 ימים, כאשר בין לבין הוארך המועד לביצוע הצו.

4. דין הערעור להידחות.

המערער בנה, בשנת 1999, בית בן 5 קומות, בשטח גדול ביותר. בשנת 2003 ניתן צו הריסה למבנה, תוך מתן אורכה להשגת היתר בנייה.

מאז עומד המבנה על תילו והמערער מפיק ממנו רווחים. אמנם המועד לביצוע צו ההריסה הוארך מספר פעמים, אך זאת כאשר המערער הפר את הצו ונדון בגין ההפרה, ובגזר הדין ניתנה לו אורכה נוספת.

בהתחשב בכך שזו הפעם השלישית שנגזר דינו של המערער בגין הפרת צו ההריסה, בכך שמדובר במבנה גדול מאוד, בהפרת צו בית המשפט אשר מניבה רווחים כלכליים, וכאשר הן הבנייה והן הפרת הצו מעידים על זלזול בחוק ובצווי בית המשפט - אין כל עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא, שהינו גזר דין ראוי ומנומק היטב.

אשר על כן הערעור נדחה.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ד, 27 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.